

TELEGRAFULU ROMANU.

Nr. 10. ANULU XX.

Sabiu, in 3/15 Februarie 1872.

Telegraful este de două ori pre septembra: Dumineacă și Joia. — Prenumeratimea se face în Sibiu la spedirea foiește pre afară la c. r. poste cu banii gata prin scrisori francate, adresate către expeditura. Pretul prenumeratii pentru Sibiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumătate de anu 3 fl. 50. Pen-

tru celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarhia pre unu anu 8 fl. 50. — Ieră pre o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru prime, și ieri stănește pre anu 12 1/3 fl. v. a. Inseratele se plătesc pentru întâi săptămână cu 7 cr. și rul, pentru a doua săptămână cu 5 1/2 cr. și pentru a treia repetare cu 3 1/2 cr. v. a.

Estrau

din protocolul siedintei Consistoriului archiepiscopal din Sibiu, că senatu bisericescu, tinerete la Sibiu în 13 Ianuarie 1872.

Nr. cons. 37.

Se iau la pertractare suplicele:

1. a domnului Iacobu Bologa;
2. a parochului Bartolomeu Baiulescu, dela biserica S. Treimi în cetatea Brasovului;
3. a parochului Ignatius Mandocia, din Cincului Mare;
4. a parochului Ioanu Popoviciu jun. din Sasauș;

5. a diaconului Dumitru Contianu, profesor de cantări în institutul nostru pedagogico-teologic, — care se rogă pentru împartășirea cu binecuvântarea archierescă spre a reprezenta și apără partidele în cause bisericesci și divorțiali la forurile judecătorescii bisericesci. —

Dupa ce Mitropolia nostra româna greco-orientale se află astăzi în partile ei constitutive organizată după statutul organic, — după ce prin această organizare biserica nostra este pusă pre calea dezvoltării totu mai estinse pre toti ramii ei administrative și judiciare; după ce s'a vediuțu necesitatea de a se regulă și normă defensiunea în cause bisericesci: — astăzi Consistoriul nostru archiepiscopal simtindu-se indatorat prin acum numitele împreguri și a căută cătu numai se poate a regulă și normă și acestu ramu alu justitiei bisericesci, — și basatu pre canonulu 3 alu Sinodului ecumenic IV. — a aflatu de bine în siedintă sea de astăzi în legatura cu decisiunea sea dñ 25 Octobre 1871 nr. c. 870 1871 a aduce în modu provisoriu, pâna ce se va regulă caușa acăstă definitivu și uniformu pentru întrăgă' a nostra Metropolia în Congresulu nostru nationalu bisericescu, — următoriul concluzu:

Ca pre venitorio numai acei barbati voro avea dreptu și fungă că defensori (advocati) în procesele divorțiale și disciplinare, cari său suntu advocați cenzurati, său au depus esamenu cu succesu bunu din dreptul canonico alu bisericei noastre și din procedură judecătorescă bisericescă în cause disciplinare — de aceea toti acei barbati, clerici său laici, cari nu suntu advocați cenzurati și voiesc a apără caușa vre-unui creștin înaintea forurilor bisericesci, suntu datori a se supune înaintea unei comisii alese din sinulu Consistoriului nostru mai întâi unui esamenu din dreptul canonico și procedură judecătorescă bisericescă în cause disciplinare, și numai după depunerea acestui esamenu cu succesu bonu li se va dă incuviintarea archierescă spre scopulu susu indicat conformu §-ului 442. din Compendiul dreptului canonico.

Prin urmare dintre recurrentii susu numiti numai domnului Iacobu Bologa, carele au produs documente despre aceea, că este advocați cenzurati, se recunoște chiamatul de lege la aperare a felilor controverse la judecătoarele bisericesci, iera cei-lalți recurrenti au a depune esamenu, precum mai susu s'au disu.

Sibiu, 31 Ianuarie 1872.

Estradat prin

Nicolau Fratesiu m. p.
secret. cons.

Despre memorialul deputaților ardeleni.

Sabiu, 1 Februarie.

Deputații dietali din Ardélu din partidul lui Deák — după „Pesti Napló“ nr. 32. — au

asternutu contelui Lónyay că presedintelui ministrilor unu memorialu, în carele i arata neajunsurile mesurilor ministeriale, și modulu de a le îndreptă pre acelea. — În partea dintâi espunu deputații, cumca de-si Ardélul s'a unitu prin lege cu Ungaria, de-si uniunea pre cîmpulu legislatiunei, justitiei și administrației s'a efektuitu în parte mare, totusi nu se poate negă, că Ardélul are împreguri speciale, și greutăți speciale, cari a le cuprinde și a le îndreptă numai acelă pote, carele a studiatu aceste împreguri speciale ale Ardélului. În decurgerea mai multor sute de ani s'a desvoltat în Ardél conceptul de dreptu, deosebitu de celu din Ungaria, precum și viața sociale, și sub decurgerea acestor secoli s'a formatu unu soi deosebitu de politica internă. Aceste nu le poate nimici nici o putere omenescă, și aceste împreguri a le respectă nu împedează uniunea, ci o pretinde intelectuală politica. — Apoi espunu ablegații în memorialu, că Ardélul din dî in dî face esperiență, că guvernul este totu mai cu nepasare către împreguriile Ardélului, că pre acele reu le intielege, ranele lui mai multu le lasă nevindecate, decât sa le vindece, și cu surprindere se întorce de către afacerile sale de pâna acum. Apoi enumera apesările, și aducu înainte: neamență rezolvire a despăgușirii pamantului, și a celor următe din eliberarea iobagimei, comassală pamantului, introducerea cărilor funduari, afacerea baiesilor, organizarea pamantului regescu, usiorarea comunicatiilor, denumirea de ampliați ce cunoscu împreguriile Ardélului, și înființarea universității din Clusiu. În fine se dice în memorialu, că de către se voru vindecă aceste neajunsuri, adeca, de către în privința acestor gravamine voru urmă dispositiuni favorabile pentru Ardél, atunci va fi prospectu siguru că și în Ardél va incetă opoziția contră împăcărei. — „Pesti Napló“ în nr. 33, consacra acestui memorialu unu articulu, prin care sprințește toate punctele lui. —

Noi înse aflăm în ele reflecții nesuilei din tempii antemartiali, și nu aflăm nici o iota din tempii nostri, și ai spiritului de statu modernu, căci deputații aceia ardeleni au scopul de a se sustine în sistemul politica de mai înainte a trei națiuni, și a patru religiuni, adeca a remanea în noroiul celu vechiu alu legislației ardeleni, care au avutu diece pe cete neieritate, trei naționalități, trei teritorii naționali, și patru religiuni, și toate acestea le-au plasmuit spre nimicirea națiunii și a religiunii române. De n'aru fi acăstă tendință loru, atunci n'aru fi perdutu din vedere reformarea radicale a legei electorale din an. 1848, și n'aru fi nesuistu a o intăriri prin dietă dela Pestă; atunci n'aru fi tacutu că pescii, cându consotii loru deakisti au denegatu gimnasiului nostru din Brasovu și Bradu ajutoriulu din vîstieră patriei comune, ci aru fi înaltat vocele loru și aru fi disu: Voi fratilor nu cunosceti împreguriile vitale ale Ardélului, noi le cunoscem, și marturismu, că români brăsoveni, și din Zarandu au adus patriei unu sacrificiu mare și vrednicu

de lauda prin înființarea gimnasielor loru, și a-ți lăcră loialu fatia cu împreguriile Ardélului de către lasă autonomia loru Eisericășa neacata, și a-ți rezolvă acele ajutăre pre semă gimnasielor loru fără nici o restrinție. Înse deputații ardeleni voiesc înființarea unei universități în Clusiu, fără să fie studiatu obiectul celu în idea plasmuitu de bar. Eötvös, și cându se va înființa, atunci voru vedea visul cu ochii, așa, ca regimul le trămite nu din Ardél, ci din Ungaria profesori la universitatea dela Clusiu.

Evenimente politice.

Deputații ardeleni dela dietă Ungariei din partidul lui Deák, se intielege magari și sasi, au compusu mai înainte inca unu memorialu, carele poarta epitetus „ală deputaților ardeleni“, de cunprinsul arestatu mai susu. Actul acesta a fost comentat de multe foi în diverse moduri.

Despre armonia din sinulu ministeriului din Pestă se facu multă vorba și adeca în inteleșul acela, că armonia acolo nu este. Desmintirile nu au intardiatu; dar „Ung. Ll.“ remane pre lungă aceea, că în sinulu ministeriului domnesc discordia, și adunge că discordia acăstă pâna va dura sesiunea dietale, nu va trece preste pragul salei de conferinție ministeriale. Detaliile mai de aproape despre cele ce se petrecu în cabinetul se subtragă inca dela discussiunea publică; deocamdată înse se știe, că nu e adevăratu că escutul crisei aru fi îndreptat astupră ministerului de finanțe Kerkápoly. Negociările cu croații suntu cu totalu paralizate.

Si congresul federalistilor slavi în Belgradu, scriu diurnalele din Viena, este paralizat. Înainte de tōte se dice că au contribuit la împedirea congresului unele cercuri cehiche, din cauza că n'au vrutu sa trăma delegații în străinătate. Mai departe „P. Ll.“ știe că e împedecat multu congresul și nepotintă de a mai găsi și alti partașii afară de cehi. Croații, la cari compau mulți, au fostu primii, cari au refusat transierea delegaților din parte-le, odata pentru că au aversiune către serbi și apoi pentru că engajamentele în alte părți aru fi ingreunat și mai tare negotiările între Pestă și Agramu.

Diariile cislaitane se miră de ministeriul unguresc cum tocmai acum cându are să se lupte cu multe greutăți personale în sinulu seu și cu cestioni de statu, precum este alacerea Croației, carea interesează nu numai pre Ungaria dar și pre Austria — improvisează o diferință nouă cu jumetașa apusenă a imperiolui. Diferință acăstă se năște cestiona bancei. Ministeriul unguresc pretinde împartirea averei în metalu a bancei naționale și se declară libera de obligamentele fatia cu statul primitore înse la instituția de bancă națională, și pretinde favoruri pentru cari Ungaria nu voiesc să dea nici uno equivalentu. Foile vieneze în tonu sarcasticu spunu mai departe că magarii celu multu de către se voru demite la „concesiunea“ că să facă o bancă independentă națională ungurescă cu note ungurescă și prorocescu că din punctul de vedere economic acesele planuri fanatice, ce resară din dî in dî aru fi disastră pentru Ungaria. Interesante și momentuoase suntu urmatorele espectații vieneze: „Ungaria, cu ocazia unei cestioni financiare se strădăiese să prăvălescă toate sarcinile, sub cele mai diferențiate preste, asupră Austriei și respinge dela sine toate obligații laate asupra-si la impacare. Acesta nu e nici decum modulu prin care să se întrețina referințe amicabile între două staturi legate între sine prin uniune reale.“

Indignația ce o produce din căci de Lait'a purtarea Ungariei în cestii finanțiali pîte turbură în fine și bună armonia politică și pîte provocă nu numai rivalitatea dar și contracte pericolose pentru dezvoltarea pacinica și legale a amendurorii jumetății ale imperiului, cu atât mai vertosă cu căci și din căci și dincolo materiale aprindieiosu este gramaditul destulu. Deea va procede Ungari'ă că pâna acum și va urmă fiatia cu Austri'ă o politică, ce trece osior preste motive de drepti și de ecuitate, pîte ajunge lucrul acolo, că noi să ne bucurăm de unele conflicte ce s'ară escă acolo, cari aru rapă politichilor ungurescii poterea de a ne pagubi statului nostru și mai tare . . .“

O deputație serbescă a asternutu ministrului presedinte Lónyay unu memorialu pentru incuviințarea cocluselor congrasualui. Ministrul a promis ca va studia memorandul, și afacerea o va aduce înainte în consiliul ministeriale. Cu acea ocazie a declarat ca anumitul pentru alegerea Metropolitului se va convoca unu congresu.

Din Franci'ă vinu sciri posomorite. Adunarea naturală adunata in Versailles a votat reșmanerea ei și mai departe acolo. Pîte ca votul acestă a turburatu Parisulu, pîte ca conștiința eae rea a celor din frontea Franciei de astădi a cprsupusu o turburare, destulu ca in 6 Februaru n. si dilele ormatore politi'ă a fostu diu'ă nōptea in pîcere si miti'ă cosemnata. Unu diurnal italiano descrie Franci'ă ca se află pre calea regresului in tota privint'ă si incătu pentru libertate se află acum mai reu că sub imperiu.

Ca dovăda marcabile despre miscamintele ce se dospesecu in biserică rom. catolica reproducem uromatorele :

O epistola a lui Michaud, canonicii titularu de Chalons și vicariu alu bisericei Madelaine in Parisu, face sensație mare in Franci'ă. Michaud se declară prin aceea epistola contră infalibilității papei și pentru catolicii vecchi; elu improprietăția lui Guibert parerile sele de mai înainte anti-ultramontane și condamna procederea archeișcopului, care preinde dela preotii nu numai supunere esteriora la dogmele cele nōne, ci chiar si credinția internă in ele. Archeișcopul pecatescă prin aceea contră memoriei predecesorului lui, Darboy, și contră renumele seu propria. In aceea epistola dice Michaud, Guibert se va provocă pîte la limbajul oficialu a lui Darboy. Inse Darboy dise cătra elu 4 dile înainte de ce devenise captivu: „De ore-ce poterea văstra constă numai din 8 insi, nu ve poteti opune conducerilor, nici atacă pre pap'a care

este mai poternic decătu voi. Voi trebuie sa ve supuneti esteriora din acăstă causa infalibilității și conciliului. Ce se tiene de conștiința văstra, a-ti castigatu destula esperința, pentru de a scă, de ce sa ve tieneti Vorbesca și facă ei ce voru voi, dogmă loru pentru totu-déun'a va fi o dogma desgustata, conciliul loru unu conciliu de paraclisiarchi. Remaneti deci in pace și faceti-ve datorintele, fără de a ve interesă de ei.“ Michaud respinge impunarea ca si-ară si schimbato convingerile si aru si trecutu la altu standardu; elu dice, deea soldatul care-si parasesce standardul, merita dispreți, cu ce ocara se intina soldatulu lui Christosu, care după ce a jurat credinția standardului catolicu, și desonorează stăgulu intru atăt'a, incătu elu numai reprezenta catolicismulu, ci ultramontanismulu.

Michaud nu voiesce nici căndu a deveni impreuna vinovatu la atari pecate și din acăstă causa demissiună media. Elu scie ca Archeișcopul Guibert lu va escomunică, inse acăstă escomunicatiune nu pote desparti sufletulu seu de biserică catolică. Ea lu pote eschide numai din biserică ultramontana, și acăstă nu e necesariu, căci elu nu s'a tienutu nici căndu de ea, ci a afirmata totu-déun'a ca pre catolicismu lu desparte de ultramontanismu unu abisul afundu. Elu parasesce o poziune de inviatu in tota privint'ă, inse voiesce mai bucurosu a trai in miseria cu onore decătu a portă cu buna stare materială in frontă de conștiința. Michaud dice cătra sine, ca nu elu singuru e de aceste pareri.

Afara de episcopii din Armeni'ă și afara de credinciosii din Austri'ă și Germani'ă, cari preferă eresul escomunicatiunea, suntu inca preotii și credinciosi numerosi in Franci'ă, in Anglia, Itali'ă și Spani'ă, cari 'si aducu bine aminte ca, după marturisirea unor episcopi esclinti, la conciliu n'a avut locu o discussiune adeverata și serioza. Michaud dechiară mai departe: „Eu sum catolicu și voiu remanea, de ore-ce eu nu urmediu principiile eterodocse ale ultramontanilor, ci numai si numai principiul ortodoxu alu catolicismului. Eu sum preotu si cugetu a si remanea. Necessitat, a reunosee in Archeișcopu nu poterea dreptului, ci dreptulu poterei (potestăției) nu voiu seversi servitie preotesci, in, multiamita ignoranței, bisericile mie inchise. Inse macaru unde me voru strigă credinciosii, sum decisu a merge si a indeplini oficialu meu preotescu, marturisirea, botediul, logodir, scuminacătă și inmormentări. Eu voru cete misă in cas'a mea, după cum o faceau creștinii cei dintăi“. In sine anuncia Michaud ca in 6 Februaru s'ară si constituia in cas'a sea in Neuilly unu comitetu de actiune. Această se va

pune in legatura cu lote comitetelor din Germani'ă, Anglia, Itali'ă și Spani'ă. Indată ce voru concede medilōcele materiale se va incepe si cu servitulu ddicescu publicu.

Memorandulu partidei naționale croate prezentatu ministrului - presedinte ungarescu c. M. Lónyay a y.

Escentia!

Amesuratu dorintie Escentiei Văstre, avem onore a ve presentă, in următoarele puncte principale, nesuntiile partidei naționale din Croati'ă și Slavoni'ă, ba chiar si din confiniul militaru, cari nesuntișan vedintu din informatiunile date cu ocazia consultărilor nōstre verbale și amicale din 28 Dec. a. c., si a vi schită propunerile deduse de acea partidă națională din numitele consultări.

Aci trebuie sa sustinem si acum punctul de mancare, care l-am sustinutu in consultăriile noastre confidentiale, si sa observăm, ca noi, afara de increderea atestata cu mai multe ocazuni din partea națunei si intărīta la alegerile ultime pentru diet'a croata, nu posiedem altu mandat, care ne-arū indreptăti a face inviole, cari aru obligă tiér'a întrăga, si acăstă cu atăt mai pucinu, fiinduca nici nu ni s'a datu tempulu necesariu pentru a potē tineea consultări cu amicii si partizanii nostri politici, pentru că pre bas'a acăstă sa potem formulă propunerii esacte si precise.

Dara si in acăstă stare suntemu indreptăti a protestă cu tota resoluția contră insinuaționilor, cari se atribuiesc partidei naționale, ca ea a deca, aru voi sa denegă séu sa combata legatură de dreptu publicu a Croatici si Slavonie cu corona Ungariei care e si a Croatici.

Partid'a națională a sperat totu deun'a a căstă legatura și inca chiar a si că si legatură nedespărtibile si reală a teritoriilor de sub corona Ungariei cu celelalte regate si tieri ale Majestatiei Sale c. r.

Acăstă atitudine a partidei naționale o potem reprezenta la tota ocaziunile venitore, nu numai in Croati'ă și Slavoni'ă civilă, ci si in confiniul militaru si in Dalmati'ă, pentru ca suntemu de convingerea firma, ca ide'a de statu a Ostu-Ungariei pentru existenția sea prosperatoră, nu pretinde renunțarea la existenția nostra națională si a condițiunilor necesare pentru acăstă existență.

Si tocmai pentru ca legea de impacțiune, adusa intre Ungari'ă si Croati'ă in an. 1868, nu tiene contul cuvintelor despre condițiunile esis-

de inima acestu manualu de canone in mânilor clerusului si poporului credinciosu din Mitropolitul Românilor de relegea greco-resaritena din Ungari'ă si Transilvani'ă, după cum ceteam in prefacia. „Enchiridionul canonelor“ asiā după cum s'a compus din partea Mitropolitului Siaguna'ă, era o carte de multă dorita, căci Pidalionul vechiu si asiā, cum era, devenise o carte de totu rara in mânilor clerusului nostru, de buna séma si pentru costul ei celu mare.

Acum inse pre unu pretiu neasemenavera de micu (4. fl. v. a.) si pote procură siacare preiou carte a acestă, carea nu este numai o retiparire simplă a canonelor, dar' o traducere emendata a acelor'ă in iimb'a nostra după teatru originalu grecescu.

No potem sa retinem aci o impregiurare, ca simultan cu esirea acestei cărti, ni-a venit la mână o reiipărare a Pravilei in limb'a nostra, intr'o editiune nouă aparuta in Români'ă, nu scim de cine. Marturisim ca n'amu străbatutu in intentiunea autorului anonim, ce a avut la acestu lucru alu seu, n'amu străbatutu pentru aceea, căci n'amu scisutu aduce in consonantia esteriorulu celu de alt-mișcare placutu si modernu alu cărtiei, cu atăt mai putinu literile moderne latine atăt de fremoase cu limbajul celu grecoiu, intocmai după cum se află in Pravila vechia tiparita in limb'a română pentru intăra ora.

Dupa noi, ostenel'ă si spesele editorului aru si fostu demne de ce-va mai buntu, adeca sa redea pravila intr-o limbă corecta, purificata de slavisme cele urciose si intocmita in limb'a modernă română. Contrastul in litere si preste totu in formă din afara suntu facia cu limb'a cea din secolul trecutu prea mari. Acăstă carte mai cu

FOIȘIORA.

Enchiridionu.

adeca

„Carte manuale de canone“

ale unei sante sobornicesci si apostolicesci biserici cu comentare de Mitropolitul Andrei Barbu de Sia-

guna'ă (Sibiu, tipografi'a archiepiscopală, 1871.)

(urmare si fine din nr. 8.)

Noi amu astădu, după cum ne-amu exprimat inca si mai înainte, una felu de corelatiune intre acestea 2 opuri. In compendiu autorului generalisează materi'ă, o reduce la principie, si i da o forma sistematică, ridicându astfelui dreptulu canonico alu bisericei greco-orientale pentru intăra ora la o tratare scientifică după cum pretinde progresulu scientielor de astădi. Autorele comprobă materiile si parerile sale prin provocare la canonicele bisericescă. Ce era dar' mai necesariu lângă acestu compendiu, decătu o colectiune mai modernă de canonice? Cine a avut Pidalionul in mâna in formă sea neabilă, după cum se află edatul pentru intăra ora in limbă română la monastirea Neamtiului in a. 1844 căci alta editiune nu mai există, cine a avut de a face cu literile neestetice ale acelei cărti si cu limbajul duru alu ei, amestecat si cu slavisme, acel'ă numai pote apărea din destulu aparintă a opului celui noq: Enchiridionul de canonice ale unei sante sobornicesci si apostolicesci biserici cu Comentare de Mitropolitul Andrei Barbu de Sia-

guna'ă, ce s'a tiparit la Sibiu in anul acestă. Precum la compunerea Compendiului, asiā si la edarea Enchiridionului de canonice, a purcesu Autorul din lips'a cea mai mare a clerului si poporului român din Mitropolitul Ungariei si a Ardélului de

atari cărti. Lucrul inse-i-a succesu de minune, căci n'a datu in mâna numai bisericei nisice cărti din cele mai folositore, dar' a datu si sciintie in genere o lumina si in specia literaturei nostra unu monumentu.

Enchiridionul de canonice de Mitropolitul Sia-guna'ă, precum insasi numirea cărtiei arata, este o editiune cu totul nouă a canonelor bisericei gr. or. intr'o carte modernă, ce se pote manu cu o facilitate mai mare, decum se pote face acăstă cu editi'a vechia, a Pidalionului. Ordinea canonelor observata in Enchiridionul acestă este totu aceea, ce o află in Pidalionu si adeca cuprinde 1) Canonele săntilor Apostoli. 2) Canonele sinodelor ecumenice. 3) Canonele sinodelor locale. 4) Canonele săntilor Părinti.

Autorul da in note scurte sub teatru la făcăre categoria de canonice si anumitu la canonice fia-cărui sinodul ecumenic si locale unu istoricu criticu forte coresponditoru, privitoru la deosebitele sinode si impregiurări, ce au datu ansa la aducerea unui séu altui canonu, ier' canonice singurătate le insoliesce de comentare basate pre praes'a si esperintă sea multiplica, ce o a avut că Archeișcopu alu Archidiocesei Ardélului si Mitropolitul unu Ungariei si Ardélului. Preste totu acestea comentare le află in cea mai deplina consonantia cu principiile si opinioniile desvoltate sistematice in „Compendiul de canonice“ la care se si îndreptă adesea ceteriorul din partea autorului.

Autorele in intentiunea sea de a reduce biserică nostra română gr. orientale din Ardél si Ungari'ă din starea sea anormală intre marginile canonice ale ei, convinsu fiindu, ca acăstă se va pote face numai, deea instituțiile sinodale se voru promulgă si popularisă la clerului si poporului credinciosu alu bisericei nostra: depune cu atăt'a căldura

tentiei noastre nationale, natiunea nostra sa afila, nu numai in Croati'a si Slavoni'a civila, ci si in confiniu militariu, si credem a poté afirmá, si in Dalmati'a, in opositiune absoluta, nu numai contra dispușetiunilor singuratic ale legei inse-si ci si contra manuirei si esecutarei ei de pana acum.

Purcediendu, in aceasta desfasurare, din legea impacaciunei, voim a ignorá cu totulu modu, cum s'a facut acesta lege: si fia ni ertatu, si inca in interesulu scopului presipu prin acesta lege, a face urmatorele reflessiuni.

De si s'a recunoscutu expresu in rescriptulu c. r., datu din 8 Maiu 1861, ca confiniu militariu forméza o parte intregitora a regatului Croato-Slavonu si ca, prin urmare, cestiunea de dreptu publicu a acestui regat nu se poté regulá cu valore de dreptu fara conlocrarea representationei confiniului militariu; mai departe, de si (art. 30 alu dietei ung. si art. 1 alu dietei croate din 1868) se recunóisce pre deplinu legatur'a de dreptu publicu a Dalmaciei cu Croati'a si Slavoni'a si prin aceste cu corón'a Ungariei, de unde iera aru trebui sa urmeze necessitatea legala a participarei Dalmaciei la resolvarea tuturor cestiunilor de dreptu publicu cari atingu Croati'a si Slavoni'a, — totu-si despre impacaciune nu s'a ascultatu nici confiniu militariu nici Dalmati'a.

Noi credem, ca nu jace numai in interesulu nostru, ci chiaru in alu Ungariei a face durabila impacaciunea si a o formá astu-feliu, incátu sa nu se pota atacá din nici o parte si sub nici unu protestu si pentru aceea in prim'a linia ne rogámu, că ministeriulung. sa spriginesca rogarea nostra la corona, că paragrfii din legea de impacaciune, cari au de obiectu intregelatea tieri, sa se duca cătu de curendu in indeplinire.

Nimicu n'aru indestul mai tare interesele nationali decat ajutorarea din partea Ungariei intru-tregirea tieri si, prin urmare, grabnic'a convocare a confiniului militariu la dieta.

Chiaru asiá trebue sa accentuámu esecutarea despusetiunilor impacaciunei din §, 66. privitorie la Fiume si pretindemu, ca pana cändu modulu deslegárei cuprinsu in acelu paragrafu nu va deveni fapta, oficiolatele si institutile croate sa remâna in Fiume.

Intre despusetiunile espuse in impacaciune, pán' acum inse neesecutate inca, se numera si edarea si despartirea fundationilor si fondurilor croate, ceea ce pana acum inca nu s'a intemplatu. Cátu despre revisionea impacaciunei, nu potemo retacé, ca independentia guvernului croat u de ministeriulung. si fostulu invenitatoriu si inspectoru scolaru

séma facia cu impregiurarea, ca nu se pune nici anulu edarei, nici numele editoriului, nici alte impregiuri ale retiparirei ei, este in stare sa produca preste o suta de ani o confusione in sinulu literaturei nostra române.

Autorulu Enchiridionului trage contu de tote impregiurările si de procesulu limbisticu. Insirarea canónelor este precedata asara de nnu sumariu alu cătiei, si de unu Indice alfabetico, carele in-drepta in variele materie la canónele respective. Aceste si cu deosebire celu din urma in mărime de 2 côle contribuie forte multu la abil'a intrebuintare a cătiei.

Iera in prefacia se adresédia autorulu in cele mai invapaiate scuvinte de iubire cătra clerulu si poporulu credinciosu din Mitropolia, căruia si dedică opulu seu. In acesta prefacia estrage autorulu din canónele bisericei nostra nesc principie, ce taia adencu in viéti'a nostra nationala bisericésca, si care garantéza viitorulu bisericei nostra. Aceste principie suntu urmatorele VIII.

„I. ca organismulu bisericei nostra recunóisce de factori activi numai clerulu si poporulu credinciosu egalu indreptătitu in tote afacerile bisericesci, si nu ierta in sinulu seu nici o casta privilegiata, seu exceptionale, prin urmare nici dreptulu de patronatu; I. Corint. c. 12. v. 14—27; Mateiu V. v. 7; Mateiu VI. v. 12; Luc'a XXI. v. 1. Can. I-II.“

„II. ca dupa organismulu bisericei nostra, fiii mirenilor au acelasi dreptu de a se inaintá in trépt'a sacerdotalie pana si la treptelete cele mai inalte a le preotiei, că si fiii pretilor, Can. 33. VI.“

„III. ca acelasi organismu alu bisericei nostra

in ramurile administratiunei autonome, expresa in § 50 alu impacaciunei, sta in contradicere cu formularea neprecisa a paragrafilor 44 si 45, care contradicere in anii trecuti s'a si manifestatu in diferite moduri, si noi amu pretinde, că paragrafii acestui sa se aduca in consonantia, si in intielesulu §-lui 50 independentia guvernului croat sa devina fapta. Din contra, de-si scimus apretiu pusestiunea banului, totusi trebuie sa combatemu pusestiunea lui, că presedinte alu tribunalului supremu, creata prin §-olu 51, că preun'a ce sta in contradicere cu spiritul vietiei moderne de statu si sa staruim pentru revisiunea acestui punctu.

Mai departe, esperinti'a din ultimii ani nia-oretatu ca diet'a croata, prin des'a ei representare asara de tiéra, n'a fostu in stare a face destulu detorintie sele; dreptu aceea modulu representa-tiunei inca va fi obiectu, care are trebuinta de modificare; tocmai asiá si inflointi'a Croatiei asupra a celor obiecte, cari de-si suntu de natura comuna, totusi se referesc eschisiva la Croati'a si Slavoni'a, precum directiunea unui cursu in intrulu marginilor tieri.

Impregiurarea, ca banulu intrunesce cele trei ramuri ale administrationei si, asara de aceea in dieta se poté detrage dela responsabilitatea sea personala, pretinde cu atât'a mai tare, că cei trei consiliari ai acestui ramuri de administration sa imparta responsabilitatea cu banulu, ce dura inca va formá unu punctu de revisiune a impacaciunei.

In fine, schimbarea sistemului de pausialie din vigore pentru autonomia croata este un'a dintre pretensiunile cele mai eminente si esentiale ale partidei natiunale, fiindu ca votarea pausialeloru pentru trebuintele tieri, abstragendo dejosirea pentru tiéra, trebuie sa influenteze in modu stagnatoru asupra desvoltării economiei poporale. Sa intielege ca schimbării trebuie sa premérge o esaminare esacta a servitelor reciproce si a averei ambelor parti, nici subscripsi nu potu destulu de tare legă de anim'a Escoletie Vostre, că veniturile padurilor confiniului sa nu se lase unei dispușetiuni unilaterale inainte de deslegarea cestiunei de susu.

Aceste suntu punctele principale, pre cari le asternemu Escoletie Vostre că despusetiuni ale legei de impacaciune parte neimplinite, parte ce au a se modificá. Dara de óre-ce indestulirea acestui dorintie natiunale depinde dela doue corpori representative, a căroru pertratare si realizare reprezinta multu tempu, este evidentu, ca partid'a nationala, pentru că sa pota nutri incredere, totusi trebuie sa aiba unele garantie, ca dorintele ei voru intem-piná o apretiere corespondetorie si sprigirea cea

prescrie form'a sinodale, adeca constitutionale atatu pentru legislatiune, cătu si pentru administratiunea afacerilor bisericesci, Mateiu XVIII, v 6—7;

„IV. ca nu ierta nici cea mai mica abatere dela canone si unu sinodu ecumenicu cu voturi una-nime, adeca dogme noue, si prin astfel de me-sura universale pentru totu clerulu si poporulu credinciosu deobligatore, se pastreaza sanctiuni, uniformitatea, vadi'a si pacea bisericei ecumenice din lantru si din asara, Can. 3 VI.“

„V. ca institutiunile canonice ale bisericei nostra ierta partiloru litigante pre lângă concessiunea Eppului eparchialu, alegerea judecatorilor elec-tivi spre prejudicarea si deciderea finale a controversei loru, dela cari apoi nu se mai poté apela Can. 9, VI; si Can. 16 Cartag.“

„VI. In privint'a promociunei clerului si a poporului credinciosu in dignitati bisericesci sta ne-stramutaveru acelu maretu principiu, ca officiale bisericesci nu atârnu dela potestatea episcopescă, ci dela autoritatea si dignitatea canónelor; Balsamou in Coment. la Can. 39 Cartag.“

„VII. ca Episcopii sa fia de un'a si aceasi na-tionalitate cu Mitropolitulu loru, si nimicu mai insenatu sa nu faca fára sentin'la Eppiloru, Can. 34 Apost;“

„VIII. ca clerulu si poporulu credinciosu sa cetește biblia de unde urmeza: 1) ca biblia trebuie sa se traduca in limbile poporilor crestine, 2) ca si cartile rituali bisericesci trebuie sa fia tra-duse in limbile felicitelor popore, 3) ca limb'a bisericesca are sa fia limb'a poporului respectivu, 4) ca limb'a administrative in afaceri bisericesci la Mitropolia, Episcopia, parochia, monastire si la

mai possibila; acesta garantia o poté vedé numai in asiediare unui guvern care posiede increderea partidei natiunale, si e de dorit, că diet'a croata sa nu-si afle activitatea in a face opositiune guvernului, ci mai multu in a conlucră cătu mai cu-rendu in unire cu unu guvern patrioticu.

Asternendu Escoletie Vostre aceste dorintie pre cari ni permitemu a le numi cele mai esentiale pretensiuni ale partidei nationale, prin acést'a esprimema numai convictionea nostra, si a sociilor nostri de principie, si nu ne vom retrage din-intea obiectiunilor fundate, ce s'aru face, fiinduca intielegerea dorita de noi cu regatulu Ungari'a poté deveni sanatosá si durabila numai prin o intimpinare reciproca. Vien'a, in 31 Dec. 1871. A. Jankics m. p. Dr. Gr. Racki m. p. Voncina m. p. M. Mrazovics m. p. Krestios m. p. Traducerea „Fed.“

Apoldu-mare, in 22 Ian. 1872.

Domnule redactori! Sub nr. 100 alu „Tel. Rom.“ vedem uno articolu datatu Apoldu-mare, 6 Decembre 1871, compusu de parochulu nostra Ioane Craciunu, in care se incéra, inse fára succesu, a se escusá de faptele sele urciose arelate in urlu „Tel. Rom.“ 96 din partea unui caletoriu. Disem fára succesu si cu totu dreptulu, căci faptele remanu fapte si nu se potu sterge; ele remanu ade-veru, pre care nimenea nu le poté preface in minciuna; nici chiaru unu satana in thipu ingerescu. — Onoratulu publicu cetitoriu este rogatu a primi din partea subscrisilor urmatorea deslucire a lucrului că asiá sa scia ce se tinea de elu.

In aceea corespondintia dice p. Craciunu ca, de cându a pusu piciorul in Apoldu, a lucratu totu spre folosulu bisericesci si scólei si ca a portat lucrurile pana la Majestatea Sea; si asiá a midilocitu capetarea a 3000 fl., cu cari s'a zidit scóla etc. Tote aceste suntu neadeveruri.

P. Cr. a fostu intielesu cu inamicii nostri, cu sasii, si nu voia că sa cladim scóla aci, unde jace, ci doria si si planuise sa facem scóla o casa simpla, de laturea satului, la unu locu oriu si ascunsu; si opunendo-ne noi zidirei scólei la acestu locu si neinvindu-ne a duce materialulu acolo, ne-au zelogit, ne-au luato rótele careloru. In fine la rogarea nostra sa luatu mesuri din partea locurilor mai inalte bisericesci, cari mesuri au avutu de resultatul lipsarea locului pre care sa se zidesca scóla si demandarea a se redá caramida, pre care P. Cr. o a bagat in cas'a d-sele; pana in diu'a de astădi inse n'a mai datu nici un'a inderetru. — D. cons. de scóle Dr. P. Vasiciu, reposatulu prof. I. Dragomiru si fostulu invenitatoriu si inspectoru scolaru

totu felul de sinode trebuie sa fia asisderea limb'a nationala a poporului, clerului si archiereilor respectivi; Can. 5. Apost. 3, VI, 60 Lsodie. 3 Cartag.

„Sa considerámu, diceu numai acestea optu principie din sânt'a scripture, si din canónele bisericesci nôstre si numai decat ne vomu convinge, ca acele stau de asupra inaltimii sciintielor si cunoșcintielor civilisatorie de astădi.“

Autorele cu predilectione ridica intre altele acestea principie. Cine cunosc, ca autorele in calitatea sea de inainte statatoriu bisericesci si biserice române gr. orientale din Ungari'a si Ardélu, a avutu de problema a vietiei sale realizarea acestor principie in biserica sea, acel'a va rectificá predilectiunea sea la acestea principie si că Autoru.

Prin confesarea acestor principie canonice a fostu numai posibile Autorulqi de a revindecá bisericesci nôstre române gr. orientale din Ungari'a si Ardélu drepturile ce-i competeau. Autonomia ei, constitutiunea ei frumosa de astădi, restaurarea Mitropoliei vechi din Ungari'a si Ardélu suntu fructe ale ostenelelor autorelor, ce au rezultat din o convingere tare si perseverantia admiravera.

Volumulu Enchiridionului este de 35 côle, formatu octavu.

Dr. Ilariu Pascariu,

Prof. la Institutulu Seminarialu
Archidiocesano gr. or.

„Sperantia“

Varietati.

din locu I. Iridonu au adus, contr'a vointiei d-sele, pre ingineriulu Gaertner, au facut planul scolei, dupa cum este cladita, au inceputu cu mare râvna lucrul si l'au dusu pâna in sfersitu. P. Craciunu ne-a posu numai pedeci din tôte poterile sele ; zidulu era binisioru radicatu cându deodata tramite pre cumanatul seu că sa aduca comisiune, care sa ne opresca in cladirea scolei ; inse cu tôte aceste, ajutându-ne Ddieu amu ispravitu scol'a, care consta 4363 fl. v. a. nu 3000 fl. dupa cum afirma dlui.

Dupa cladirea scolei s'au arestatu lips'a neaperata a face invetiatoriului lefa ; inviodu-ne cu totii, amu otarit u sa dâmua fia-care căte o ferdelu de grâu la invetiatoriu, conformu cărei otariri s'au urmatu dupa aceea ; nimenea dintre poporu n'au cugetat a se abate vre-o data dela scol'a renduiala cuviincoasa ; numai p. Cr., spre oea mai mare durere a iubitorilor de progresu, a returnat si darimatu, dupa cum s'a spusu si in corespondint'a condamnata de S. lui, că o volbura turbata, lefa invetiatorasca in anulu acesta. Nu s'a cugetat la pagub'a cea nepretinuta a tinerimei, care remane necultivata. Pastorilu celu adeverat pasce oile lui Christosu, pasce melusieii lui, inse la p. Cr. de acelea, de-si a luato acea missiune asupra sea, nici vorba nu e.

P. Craciunu se acatia cu prepusu de acel'a care cându cu candidatiunea de preotu, in satul nostru, era dimpreuna candidatu, fara de ai potea face imputari marcabile si grave, dupa cum sciu subscripsi istorisi despre Santi'a Sea, că cea de cându a batutu pre unu crestina bunu in bisericu in dtu'a de Rosalii cu crucea, incătu s'au insioratu toti ómenii, si alte multe comedie, pre cari nu vomu a le insiră aici.

Se lauda mai departe ca a darentu la invetiatoriu in decursu de 9 ani 1134 fl. v. a. Lucrul acesta sta asiá : cându s'a insinuatu in secanulu nostru portiune canonica, s'au sistemisatu si lo noi din lad'a satului pentru preotu 300 fl. si ferdel'a, care pâna aci i-o dâ tota cas'a, s'a cassatu, precum si in totu scaunulu. Aceste ferdele dice p. Cr. ca le-a donat u invetiatoriului. Sa judeces publicul de-acá este unu donu seu nu — . Ne prinde mirare cum de nu s'a rusinatu a se laudá cu bucatele nôstre, tocmai că cându aru si din cosiulu d-sele. Cu tôte aceste dice ca cine a contribuitu mai multu la scola că densulu ; noi din parte-ne dicem ca cine scie mai bine decâtua noi s'atenei ca n'au datu la scol'a nostra nici unu cruceriu, necum sa dea alte sume cu care se lauda, propria laus — , ce cugeta cu atât'a lauda falsa ? dora speréza si densulu la postulu de protopisitero ?

O. publicu ne-aru potea imputá ca din ce cauza n'amu aratatu astufeliu de fapte si portari de tim-puriu locurilor mai 'nalte ; noi la acá este respundemu fără sfiala, ca le amu comunicatu in mai multe renduri dlui protopopu P. Badila, inse totu de un'a fără folosu, din cauza ca numitulu preotu a sciutu grigi bine pre dnulu protopopu ; apoi acesta inca si a spalatu facia fatia cu dlui, voim a dice l'a aperatu mortisius ; — si altcum protopopulu nostru a sciutu totu-deun'a face amarulu dulce si dulcele amaro, nici odata n'a cercetatu plansorile nôstre, nici caus'a reului că sa o delature ; făr'a sciutu sa le escundia si bietului poporu, respinsu, nui-a remasu alt'a far'a pâtimi si ostă. —

Noi acesti 6 insi subscripsi din poporu, vediendu ca pastorilu nostru ne aduce scol'a totu la mai trista stare si in deosebi vediendu ca in anulu acesta a indemnata pre poporu sa aléga de invetiatoriu pre unulu care n'are idea despre chiamarea de invetiatoriu, din cauza ca acesta i lucra luerulu cu carulu si cu plugulu, iéra pre cei apti iau alungatu, cu mare parere de reu tocmai pentru pastorilu nostru sufletescu, aducemt aceste la cunoisciinta pre calea acesta, căci ne mai remanendum altu modu de ajutoriu, speram ca acesta bateru ne va folosi, cu ce asecurându-ve de deosebita stima ce ve pastrâmu remânenmu alu d. Redactoru prea plecati

Ioane Sirbo,
Ioane Iridonu,
Vasilie Mog'a,
Ioane M. Mutu,
Georgiu Iridonu,
Antonie Losifu,
din Apoldu Mare.

*** "Gazetei Germane" din Vien'a i se anunta din Constantinopole, ca alianta intre Russ'ia si Turci'a se poate privi că si realizata. Inse pâna ce nu vomu primi sciri mai positive, credem ca "Gazet'a germana" a inserat cu prea mare precipitate acesta nuvela ; căci acesta alianta numai atunci s'aru potea realizat cându aceste două poteri aru avea sa combată pre unulu si același neamnicu. Prin urmare neavandu inca pâna acum unu neamnicu declarat alu Portiei seu alu Russiei, nu potem credi acesta scire.

*** Studentii poloni din Zürich au datu unu banchet in onore a universării IX a ultimei revoluționi si a tuturor resbelelor de liberare de mai inainte. Prese 200 de persoane se adunaseră in salonul dela Tonhalle. Că presedinte se alese invetatorul profesor Duchinski din Kiev, vice-presidentul societății etnografice din Parisu. Elu vorbi despre necesități istorice, despre logică saptelelor, cari trebuie sa aduca restaurarea Poloniei si de cari o politica intelectuală si prevedătoare trebuie sa tiana contu fatia cu Russ'ia. Dupa acá este luara coventulu delegatii desfășurilor societății ale studentilor dela politehnico, elvetiani, unguri, italieni, francesi, români si slavi de sudu ; tôte aceste oratiuni exprimau sympathiele cele mai vii si dorintele cele mai ardiente pentru restaurarea Poloniei. Comitele Plater arează caracterul solemnul alu acestei universări, care se celebrează in primul secolu dupa impartirea Poloniei. Elu termină cu unu toastu "pentru credintă si speranță a restaurării Poloniei prin munca si sacrificiile". Dupa acá este luă coventulu profesorului Knikel, care inca dela intrarea sea in salonu fusese salutat cu aplause vii. Elu facă eluziune la poziția sea exceptională si la diferența de opinii dintre germani si poloni ; elu recunosc servitile ce Duchinski a adus sciintelor si vorbi despre restaurarea Poloniei că de o necesitate europenă si despre rolul ce se cuvine novei Germanie, liberata de vechile sele lanturi, la acá este opera maréia. Intre vii aplause propuse unu toastu : "Pentru universitatea Germaniei, Ungariei si Poloniei !". Dupa acest discursu resună imnul polonu : "Boze così Polski !" Banchetul tienu pâna târdiu nöptea.

*** Vinarsu din sementia de bumbacu. Dupa cum impartăsiesc Neworleansche deutsche Zeitung in 5 Ianuariu suprarevisorul generale alu borourilor de dare din Washington a plecatu la Nashville, unde are sa cerceze capacitatea aparaturii unei vinarsarii, in carea se intrebuinteaza plamadela de sementia de bumbacu. Aceá este cea dintâi aratare facută buroului cu rugarea de a se cerceta destileriale, cari produce Whiskey din sementia de bumbacu.

*** Iată ce dice "Trompet'a Carpatilor" : "In ajunul Craciunului unu Jidovu, calfa unui croitoriu jidovu din Ismailu, a intrat pre tim-pulu serviciului divinu in biserică cea mare, Mihăiropoli'a din Ismailu, spunendu pre la unii alti, ca elu voiesce sa se boteze ; s'a dusu pâna lângă cântăreții dela strana din dréptă si, cu o carte de rugație in mâna, său cu multa devotioare ascultându sfânta slojba.

La esirea din biserică, printre multime, s'a putut stracură jidovulu si a se ascunde dupa o scara, in cătu au esito toti din biserică si s'a inchis biserică cu jidovulu in intru. Nöptea, cându paracliserulu a deschis biserică si a mersu dreptu spre altariu sa aprinda candelele si luminările, jidovulu s'a stracurăt afară fără sa lu vadă nimeni.

Aprindindu paracliserulu fără si candele, viindu si preotulu efemeru, se ingrozesce de putori si de deragimentulu in cari vediura sfântulu Prisitolu ; tôte vasele sacre resturnate, pangarite ; cele mai de pretiu lipsau, — evangeliile rupte mânjite — in mijlocul bisericiei neomenia ; se da alarmă, orasiliu totu este in picioare, politia tota in zapacie ; din un'a din alt'a, se aduce aminte de jidovulu intrat in biserică ; unii lu cunoșcera ca este calfa croitorului celui mai însemnat din orașiu ; se duce politia la croitoriu, cauta pre acea calfa, n'o gasesce, stăpânul dice ca a plecat de căteva dîle dela densulu, vecinii aducu mărturii contrarie, politia stăjuișcese barierele ; in fine o birja care intră in orasig sa iea in cercetare si birjarul mărturiscese crima si da de complice pre croitorulu stăpânul seu.

Se si găsescu mai multe obiecte din cele furate, ieru cele mai multe si cele mai sacre, precum sfântul miru si altele, suntu aruncate in latrinele lavrei celei mari de acolo. Sa cauta, sa găsescu ... ce sa spunem cele ce se intielege ?

Poporul sa scola, satele din prejuru alăsga, administrativ si politica si facă datori, intempina vendicta poporului crestin in turbare.

Intrebâmu ina, urmează "Trompet'a Carpatilor" pre d. ministru alu justitiei, unde sa asta criminalul ? si deca suntu si acestea dati pre chiasa coformu cererei cererei vre unui onorabile consulu in temeiul capitulatiunilor.

Nr. D. 119/1872.

Publicare de licitatii.

In 26 Februarie stilul nou vechiu se voru esarendă in orele obicinuite de oficiu urmatorii munti de pasiune pre tempulu anilor 1872, 1873 si 1874 in cancelaria universității naționale sasesci in Sabiu, piata mare nr. 183, si adeca :

Nr.	Situatia cur.	Numirea mun-teloi	estinderea		Prețul de eschiamare fl. xr.
			Ju-geri	stng. □	
1		Grópele de susu	794	600	157—
2		" " josu	452	890	200—
3	S i n ' a	Stéz'a " susu	389	1000	102—
4		" " josu	600	—	90—
5		Hanesiu de susu	1676	1400	100—
6	S i n ' a	" " josu	1686	1400	142—
7		Góz'a " susu	1419	600	240—
8		" " josu	1387	800	145—
9		Serecinulu-mare	1253	100	317—
10		Serecinulu de mijlocu . . .	1413	900	350—
11	O r l a t u	Serecinulu de latura . . .	1141	700	131—
12		Balintu mare	1101	900	110—
13		" micu	650	1000	111—
14		Balu . . .	929	1300	192—
15		Purnic'a . . .	1546	—	120—
16		Oltiavu . . .	1425	—	377—
17		Stricatu . . .	1750	—	193—
18		Farcasiu . . .	—	—	285—
19		Cornu Pleschi . . .	—	—	201—

Fia care doritoriu de a luă in arenda are a depune, nante de inceperea licitatii, vadiu in bani gală constatatoriu in 10 procente dela pretiul de eschiamare, in mâinile comisiunii licitatore, pre care lu primescu dupa finirea licitatii cei ce nu voru dobandi arendă inapoi ; arendatorului inse i se va reintorce atunci seu i se va socioti in pretiul arendei candu a depuso cautiunea conforma contractului.

Conditionile mai de aproape se potu vedea si inainte de terminulu licitatii in cancelaria susu nomita in orele obicinuite de oficiu.

Sabiu in 30 Ianuariu 1872.

Dela universitatea naționale sasesci.

Inscriintiare.

Dechidiendu-se in 1 Martiu a. c. in institutulu reg. de mositu din Sibiu cursulu de instructiune pentru mösie, candidatele de mositu de nationalitatea româna si nemtieșca sunt provocate a se insinua pâna la terminulu indicat la subsrisulu spre a fi primite in cursu.

Sabiu 1 Februarie 1872.

Dr. Lukacs Mikulics,
profesoru ord. de mositu.

ANUNCIU.

Dlu advacatu de tiéra Iosifu Henrichu face prin acáta cu totu respectul cu-noscutu ca si-a mutat cancelaria sea din Mereurea la Sabiu, piata mica, in cas'a de dupa mesernitie, nrulu 433.

(2-3)